

sætter stærkere ind, for der er nogle, som har brug for at blive mere bevidste om, at der er et forældreansvar at påtage sig.

Jeg tror, at langt de fleste forældre gerne vil påtage sig ansvar, og at de vil deres børn det bedste. Men vi ser jo desværre eksempler på, at der er nogle forældre, der i hvert fald ikke gør det bedste for deres børn, og som heller ikke vil tage forældreansvaret på sig. Der synes jeg, at vi faktisk skylder børnene, at vi appellerer meget mere til forældrenes ansvar og stiller nogle krav til dem.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

I virkeligheden er det jo lidt mærkeligt, at socialministeren ikke kan glæde sig meget over, at der her er et lovforslag, hvorom der faktisk stort set hele vejen rundt bliver sagt om intentionen, at de redskaber, der peges på, kan være nyttige redskaber at bruge i hele det sociale arbejde med familierne, men der, hvor det giver vanskeligheder, jo lige præcis er, når det skal sanktioneres igennem.

Ministeren har flere gange selv peget på anbringelsesreformen, og der blev snakket om, at vi skal sørge for, at de forældre bliver mere bevidste, og for at det kan lade sig realisere, skal der jo være en kontakt, der skal være en konstruktiv dialog disse mennesker imellem, altså mellem de faglige folk og de folk, som har noget, de skal blive mere bevidste om.

Så jeg vil godt spørge ministeren: Hvordan opnår vi det, når der står i de her bemærkninger, at regeringen ønsker at markere samfundets afstandtagen til forældre, der ikke påtager sig ansvaret? Hvordan kan de to ting spille sammen?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Fru Lise von Seelen undrer sig over, at jeg ikke glæder mig over den opbakning, der er til intentionen i det her lovforslag.

Kl. 16.35

Når jeg ikke sådan udtrykker den store begejstring for, at ordførerne har bakket op om intentionen, så er det, fordi jeg mener, der er behov for mere end de gode intentioner. Jeg mener, der er brug for nogle konkrete redskaber, nogle konkrete muligheder i kommunerne for at få forældrene til at leve op til deres forældreansvar. Jeg tror også, at det fremgår meget klart af lovforslaget og af bemærkningerne.

Jeg ønsker faktisk netop at tage afstand fra forældre, som ikke vil, men som godt kan leve op til deres forældreansvar. Jeg synes, det er vigtigt, at vi der appellerer og får dem på banen. Der kan jeg kun forundres over, at Socialdemokraterne tilsyneladende synes, det er acceptabelt, at man ikke påtager sig et ansvar, for det må jo være konklusionen på fru Lise von Seelens spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Vi tror ikke, verden er så enkel. Vi tror ikke, at de forældre bare lader være med at løfte deres opgave, fordi de ikke gider, eller fordi de ikke har lyst til det. Vi tror faktisk, der er nogle forhindringer i deres liv, der gør, at de ikke kan være gode forældre. Det er jo lige præcis det, der er forskellen på ministerens og vi andres syn på de mennesker.

Hvis nu det er så få mennesker, som ville komme på tale til den sanktion, som ministeren siger, og der er tale om en evaluering efter 1 år, kunne ministeren så ikke være så generøs at glæde sig over, at vi kunne have fælles fodslag på forslaget, hvis man tog sanktionen ud og sagde, at vi kan prøve i 1 år at gennemføre forældreprogrammer og forældre pålæg uden sanktioner, og så evaluerer vi? Så ser vi faktisk, om den påstand er rigtig. Så ville vi også kunne inkludere alle de gode anbefalinger fra fagfolkene.

Kunne ministeren ikke være så generøs?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror, der er meget stor forskel på, hvad det er, der gør sig gældende. Der er nogle forældre, som ikke er bevidste om, hvad forældrerollen indebærer. Der er nogle, som ikke har lært, hvad det vil sige at påtage sig forældreansvaret. Så er der altså også nogle, der ikke rigtig vil, og det er jo her, muligheden for at give pålæg kommer ind i billedet, og, for ligesom at understrege alvoren, muligheden for at trække i børnefamilieydelsen. Det hænger sammen, for man får jo netop den økonomiske ydelse, fordi man tager vare på nogle børn, og så er det også rimeligt, at der også stilles nogle krav, at der er nogle forpligtelser, man skal leve op til, for at man får den.

Jeg er ikke villig til at give køb på det, som jeg netop kalder understregningen af, at det her har konsekvenser, og at det er alvorligt. Fru Lise von Seelen kunne jo i virkeligheden vende den om og sige: Nu stemmer Socialdemokraterne for,